

Σάμ. || Παροιμ. Ὁ ἄντρας μου βασιλῆας κ' ἐγὼ βασίλισσα, ὁ ἀδελφός μου βασιλῆας κ' ἐγὼ σκλάβα του (ἐπὶ ἀδελφοῦ ὅστις νυμφευόμενος ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἀδελφῆς του ἢ τὴν μεταχειρίζεται δουλοπρεπῶς) πολλαχ. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξεν κ' οἱ δοῦλ' εὐθὺς ἐποίκων
Χαλδ.

Σὰ βασιλέας προπατεῖς, σὰ ρῆγας κατεβαίνεις,
σὰν ἄγγελος ζωγραφιστός καὶ τοσοῖ καρδιῆς μαραίνεις
Κρήτ.

Δὲν εἶν' ἡ μάνα μου φτωχεῖα, δὲν εἶναι ξενοδοῦλα,
μόν' εἶναι βασιλῆως παιδί, ρῆγισσας θυγατέρα

Κέρκ. β) Ὁ ἐξέχων ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἀξιώματι πολλαχ. :
Ἄσμ.

Χαρά σου σένα, νύφη μου, χαρὰ 'ς τὸ ριζικό σου,
τὸν βασιλέα τοῦ χωριοῦ ἔκαμες σύντροφό σου

Νίσυρ. γ) Ὁ μόλις στεφανωθείς, νεόγαμβρος Καππ. (Σίλατ.) 2) Ἀρσεν. καὶ θηλ., ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν σύννηθ. Συνών. μάνα. 3) Ἀρχηγὸς παιδιᾶς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) 4) Τὸ ἔντομον μάντις ὁ θρησκευτικὸς (mantis religiosa) ΑΚουρτίδ. Εἰκόν. βίου ζώων 424. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλογάκι 3. 5) Τὸ ἔντομον μηλολόνη Πελопν. (Μεσσ. Παππούλ. Σουδεν. Χατζ.) Συνών. βαβούλα (Ι) 1. 6) Τὸ ἔντομον χρυσόσκαλλις καὶ δὴ τὸ μεγάλου μεγέθους Κύθηρ. Πελопν. (Καλάμ.) κ.ά. 7) Μικρόν τι ἔντομον ὠραίου ἐρυθροῦ χρώματος Στερελλ. (Εὐρυταν.) 8) Τὸ πτηνὸν calcedo is-rida ποικιλόχρωμον καὶ χαριέστατον Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 9) Πτηνὸν τι ἄγριον Κέρκ. (Ἀργυράδ.) 10) Ὁ ἄρτος Μλελέκ. Ἐπιδόρπ. 210: Μὰ τοῦτον τὸ βασιλῆα! (ὄρκος). 11) Μία τῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παιδιᾷ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Συνών. βασιλεῖα 4, βασιλίκι 4. 12) Παιδιά δι' ἀστραγάλων πολλαχ. : Τὰ παιδιὰ παίζουν τὸ βασιλῆα ἢ τοὺς βασιλεῖδες. 13) Θηλ., εἶδος παιδιᾶς Μακεδ. Στερελλ. 14) Εἶδος σταφυλῆς Α.Ρουμेल. (Φιλιππούπ.)

Βασίλει τό, Ζάκ. Ρόδ.

Ἰσως ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλειος.

1) Βασιλοπούλλι 1, ὁ ἰδ., Ρόδ. 2) Σιδηρᾶ σφαῖρα τοῦ ἐλαιωτριβείου διὰ τῆς ὁποίας ἐκπιέζεται τὸ ἐλαιον.

Βασιλεία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. βασιλείγια Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ.) βασ'λείγια Λέσβ. βασιλεία Θήρ. Καππ.

Τὸ ἀρχ. οὗσ. βασιλεία.

1) Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φρ. Πάει, πέρασε ἡ βασιλεία του (ἐπὶ τοῦ ἐκπεσόντος ἀπὸ ἀξίωμα ἢ θέσιν) κοιν. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλέας ὠρίζεν, ἐποί'νεν βασιλείαν
Τραπ. Συνών. βασιλή. 2) Εὐτυχία, εὐδαιμονία πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.) : Ἐχασε τὴν βασιλείαν του Σαρεκκλ. || Φρ. Βασιλεία ἐρροῦξεν ἀπάνον 'μουν (εὐτυχία ἐπεσεν ἀπάνω μας) Κερασ. Βασιλείαν ἔχομεν (ἀφθονίαν ἀγαθῶν) αὐτόθ. 3) Μέγας ἀμπελὼν Θήρ. 4) Μία τῶν στενῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παιδιᾷ Ἡπ. Συνών. βασιλῆας 11, βασιλίκι 4.

Βασιλείαζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. βασιλεία.

Δύω. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. βασιλεύω (Ι) 6.

Βασίλειο τό, βασίλειον Κύπρ. Νίσυρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) βασίλειο κοιν. βασίλειον βόρ. ἰδιώμ. βασίλειό Χίος (Μεστ. Πυργ.) βασίλειε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗσ. βασίλειον.

1) Βασιλικὴ κατοικία, ἀνάκτορον Κύπρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ. 2) Βασιλικὴ ἐπικράτεια κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Τσακων. : Νὰ μοῦ χαρίσης ἓνα βασίλειο, δὲν τὸ κάνω κοιν. Ἐδῶκεν προσταὴν 'ς τὸ βασίλειον (ἐνν. ὁ βασιλέας) Τραπ. Ἐγὼ νὲ τὸ βασίλειό σου θέλω νὲ τὸ κράτος σου, ... ἐμένα σώνει με τ' ἀφεντίου μου τὸ βασίλειον (ἐκ παραμυθ.) Πόντ. || Φρ. Βρίσκεται 'ς τὸ βασίλειό του (ἐπὶ τοῦ πρωτεύοντος εἰς ὁμάδα ἀνθρώπων ἢ αἰσθανομένου ἑαυτὸν ἐν ἀνέσει ἢ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δράσεως). Πάει κατὰ διαβόλου τὸ βασίλειο (ἐπὶ ἀπωλείας πάσης ἐλπίδος). Αὐτὸ ἀξίζει ἓνα βασίλειο (ἐπὶ πράγματος πολυτιμοτάτου) κοιν. Ἡ ὑγεία εἶναι βασίλειο (πολύτιμον ἀγαθὸν) πολλαχ. Χαρίζει βασίλεια (ἐπὶ τοῦ μεθυσθέντος) Πελопν. (Γορτυν.) Ὑψώνομαι ἓνα βασίλειο (ὕψωνομαι οἰκονομικῶς) Τήν. 3) Βασιλικὴ ἐξουσία κοιν. : Φρ. Σοὶ πάει τὸ βασίλειο (ἐπὶ οἰκονομικῆς ἢ ἀτόμων ἐχόντων κληρονομικῶς τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα ἢ ἀρετὰς τῶν προγόνων) κοιν. Ἀπὸ γενεᾶ πάει τὸ βασίλειο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θήρ. || Ἄσμ.

Ἡ λευτεριά βασίλειο κ' ἐμεῖς τήνε μισοῦμε
γαὶ κάνομε σὰ τζοὶ τρελλοὶ ὥσπον νὰ παδρευτοῦμε

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 4) Ἐπιρρηματ., βασιλικῶς Θήρ. : Περνᾷ βασίλειο. Συνών. βασιλικὰ 2.

Βασίλεις ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ὄν. Βασίλειος.

1) Κύριον ὄνομα κοιν. : Παροιμ.

Ὅσο μαζὶ θερίζαμε, Βασίλει, κυρ-Βασίλει,
κι ὅταν ἀποθερίσαμε, ποῦ σ' εἶδα, βρὲ κασοῖδη ;

(ἐπὶ τοῦ ἀγνωμόνως φερομένου πρὸς ἐκείγον τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἐπεριποιεῖτο, διότι εἶχε τὴν ἀνάγκην του) σύννηθ.

Ὅπου τάβλα καὶ μαντήλι | καὶ καλῶς τὸν κυρ-Βασίλει

(ἐπὶ τοῦ αὐτοκλήτου εἰς συμπόσια καὶ γάμους) πολλαχ.

2) Τὸ σιδηροῦν στύλωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ θύρα ἢ τὸ παράθυρον Ἀμοργ. 3) Τὸ κορακοειδὲς σιδηρίον τὸ ὁποῖον στηρίζει τὰ παραθυρόφυλλα Ἀμοργ. Ἡράκλ. 4) Εἶδος παιδιᾶς Κύπρ.

***Βασιλέλλι** τό, (Ι) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗσ. βασιλῆας.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ. : Φουνάξ' τὸν βασ'λέλλ' τ' μάνα τ' κι δὴ λέρ' (ἐκ παραμυθ.)

***Βασιλέλλι** τό, (ΙΙ) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ ὄν. Βασίλειος.

Ἡ ἐπαύριον τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἡ 2 Ἰανουαρίου.

Βασίλεμα τό, κοιν. βασίλιμα βόρ. ἰδιώμ. βασίλεμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.) βασίλεμαν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βασιλεύω.

1) Τὸ νὰ γίνῃ τις βασιλεὺς Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου συνήθως ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ οὗσ. ἡλιος καὶ ἄλλων ἀστέρων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Τραπ.) : Τοῦ ἡλίου τὸ βασίλεμα κοιν. Ἀπάν' 'ς σοῦ ἡλ' τὸ βασίλεμαν Τραπ. Ἀπάνον-κουντὰ 'ς τὸν βασίλιμα Στερελλ. (Ἀράχ.) Βασιλέματα τοῦ νήλιου Νάξ. (Δαμαρ.) Λάμπει ὁ ἡλιος 'ς τὰ βασιλέματα Νίσυρ. Συνών. ἀποδιάβα 2, ἀποδιάβασμα 1 β, ἀπόκλωσμα, *βασίλεμα-ἡλιοῦ, βασίλεμός, *βασιλιόγερμα, γέρμα, γύρισμα, δύσι, ἡλιοβασίλεμα, ἡλιοβούτημα, ἡλιόγερμα. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ τὴν δύσιν πολλαχ. : Βασίλεμα ἡλιον πολλαχ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. Βασιλέματα τοῦ ἡλίου Κρήτ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Κοζ. 3) Πληθ., αἱ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου πίπτουσαι σκιαὶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Ἡ κατάστασις ὀφθαλμῶν οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν τὴν ζωηρό-

